

מסורת הש"ס

[illegible]

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה והי' אינכים
ב' הדסן הכא דהא
אוקמינן להו גבי
פלוגתיה דרב: (ג) רש"י
ד"ה מיסך דגליו ב' סרע
על גרמי מבסה את גופו
ראת דגליו:

הגהות הער"א

(א) גמ' (והרי אנרים מ'
עד אלא קשא) תא"מ (וכן
מחקו דש"י): [ב] שם
(לתימרא דעבודה תמא
נציא מ' עד מעשה שדיה)
תא"מ (וכן מחקו דש"י):

מוסר רש"י

[illegible]

תום' ישנים

פ"ג אחר לטס הממונה.
 פירט בקיצורם גם כאן
 הממונה היה הסגן ואינו
 נראה שדרישתי לגיל אלה
 המוס אחר היה שהיה
 ממונה על כך: מנחם בן
 שמואל אומר שרד, פירש"
 במנחם פרק שני הלכה
 (דף ק.) שהיה היה ממונה
 על הפסיקות והיה אומר
 בן גנים המקדש ואמנם בן
 הוא ממונה עליהם היה
 דרשנאם במנחם פקלים
 (דף ק.א) דקרי ליה ממונה
 על הפסיקות והיה אומר בן
 גנים המקדש וכן נמצא

דקאמער מחייל בן שמואל על פל
דמיציעל לן צגמרא מי אימער

בראשונה פרק שני יומא

ליה הך גירסא דאיברי
לגבי פלוגתייהו דרב ולוי
א דריהטא דגירסא דלעיל
לישנא דתרא. וה"ג יש לך

והרי [א] אברים ופרדים סוף עבודה דימא היא
והרי תרומת הדרן תחילת עבודה דימא
היא דא"ר יוחנן ^בקדש דיו לתרומת הדרן
למחר אינו צריך לקדש שכבר קדש מתחלת
עבודה אלא קשיא אלא אי אתמר הכי אתמר
^גא"ר אסי א"ר יוחנן זר שסידר שני גזירי עצים
חייב הואיל ועבודה תמה היא מתקף לה
רבא אלא מיתה תבעי פיים ולא בעיא פיים
והתניא ^דמי שזכה בתרומת הדרן זוכה
לסידור שני גזירי עצים ה"ק פייסו לה בפני
עצמה ^הכדאמרין למימרא דעבודה תמה זר
חייב עליה מיתה בעיא פיים אין זר חייב
עליה מיתה לא בעיא פיים והרי שחיטה שאני
שחיטה דתחילת עבודה דימא היא ^ולמימרא
דעבודה תמה בעי פיים עבודה שיש אחריה
עבודה לא בעי פיים והרי אברים ופרדים סוף
עבודה דימא היא הרי תרומת הדרן משום
מעשה שהיה אמר מר זוטרא ואיתימא רב
אשי אף אנן נמי תנינא אמר להם הממונה
צאו וראו אם הגיע זמן השחיטה ואילו זמן
סידור גזירי עצים לא קתני תק דלית לה
תקנתא קתני קד ראתי לה תקנתא לא קתני:

הדרן עלך בראשונה

אמר ¹⁰להם הממונה "צאו וראו אם הגיע זמן השחיטה אם הגיע" הירואה אומר ברכאי "מתיא בן שמואל אומר האיר פני כל המזרח עד שכתבון והוא אומר הן ולמה הוצרכו לכך שפעם אחת עלה מאור הלכנה ודימו שהאיר מזרח ושחמו את התמיד והוציאואו לבית השריפה הורידו כ"ג לבית המבילה זה הכלל היה במקדש ¹¹כל המוסך את רגליו מעון טבילה וכל המטיל מים מעון קידוש ידים ורגלים: גמ'

א מאריך לרקדק יוחר במילתיה דרבא למימלא עבדוהי
 א למיעמאיהו חו לא ממוקמא מילתיה דרבי יוחנן מכה קש
 וסחא לא מצי למיפוך יסיכו לה בפני עמא דטובא איבא
 ודוהוהו ממוה ומוסיין לון בפני עמא דטובא איבא
 ויהון עבדוהי עוד כל אותה וילהא ויהון און לן למימלא
 א עבדוהי דימא און ויהון עוד עבדוהי אחריי ב דיוס
 א בן הערביס ויהא אינריס און אחרייס עבדוהי כל און
 א פליי הוה אמן שוטט ושאר אחיו הסכיסו מתנשין עמו

הדרן עלך בראשונה

הדשן ולא ליבני פייס ומשני סוף עבודה דימחא וינהא אפילו כשנעשה
בגבילה לא שייכא להו תרומת הדשן כדפרי' לעיל והרי תרומת הדשן
לדגה דימנין לא היא הולאה בתרה מ"מ כיון דכשהיו צריכין היו
מוציאין אחר תרומת הדשן כדכתיב צר הרמה (ויקרא ו) ופשט את

אח הדשן וגו' ח"כ לאו עבודה תמה
הוא דלג מקרי עבודה תמה אלג
עבודה שאין אחריה עבודה לעולם
דפרישות ומשני משום מעשה שהיה
ק' ניל לפשי גירסת הפריש מיהו
רש"י ל"ג ליה ולפי מה שפירשתי לא
יקשה מה שנקשה רש"י:
אף אנו נמי חנינא וכו'. ואילו
שני גזירין לא קתני לאלמא
עבודה לילה ניכח ואע"ג דכתיב
בבקר בבקר י"ל כיון דכתיב בבקר
בבקר מרי זימני נישא מן בקר
לבקר מ"ל לילה: **יפ"ס** דה בפני
עצמה. כיון דעבודה תמה היא
לעבודת לילה היא ועבודת התמיד
שכן עבודה יום לא שייכא ליה הא דלג
פרקי מורקדא דעבודה תמה היא ואין
מפסינן לה בפני עצמה י"ל נתי דלג
אחריה עבודה לפי שהקטרת אימורין
שלאחריה לא מעבדי חומשין דליתא
כגון שנטמאו אימורין או שאכלו מ"מ
כיון דכי איתנהו מעבדי לא חשיבא
רש"י [עבודה] תמה ק"כ להפסיק לה
פני עצמה ולהכי פרקי והרי תרומת
הדשן דאע"ג דהאלא דהשן שיהא
אחריה זימני דליתא מ"מ כיון דזימנין
דליתא ליה עובד להפסיק לה בפני
עצמה דפרישות בורקא ח"ג י"ל
שאי וריקא שיש אחריה עבודה בו
ביום מה שאין כל בקדורש שני גזירין
שאי עוד עבודה כל הלינה וז"ל
קטורת מין דש אחריה עבודה בו
ביום אמאי מפסיקס עליה בפני
עצמה י"ל שאני קטורת משום דשני
על עמלח חדשים ומאיכא דלמרי
כד יפסקי לה בפני עצמה הוי כהן
מאיכא דלמרי ועמה נחזור לסיומא
לדעיל מכה קושא דרנא דפרקי
ויפסקו דשני עצמה אלג ח"ג
אתמר הכי אימתר ח"כ אפי' א"ר
וימתו ד' שסידר שני גזירין חיבי מפני

ה' דרבא למימרא דעבודה תמה בנאי פייס וזף אלן נמי מינא דקא
מילתיה דרבי יוחנן מנח קשיא דרבא לזיל אלזא אי פסיתא ה
בפני עזמא דרעבא איזא עזמא ויוס אלזן מפסיתן לה בפני עזמא
בפני עזמא יז' כיון דזא אחריכין כמה עזמא ב' ביוס אלן מפסיתן לה
ולא וזלז' הוה לן למימרא דחשיבא כולי האי להפסי עליה בפני עזמא
ד עזמא אחריה ב' ביוס ולזמא מפסיתן לה בפני עזמא לפי דכפייס
אין אחריהם עזמא כל וזמא ויוס דפריז והרי שחיטא דמפסי לה
לחיי להכטיס נמשח על מנזב גרדא ודכרין

עין משפט
ור מצוד

א א מ"א פ"א מהלכות
תמידין הלכה ב סמב
עשן קפ:
ב ב מ"א פ"א מהלכות
ביאת מקדש הלכה (ג)
ה:

רבינו חננאל

[illegible]

(א) אולי צ"ל ועבדות לילה היא משמלה בזה.